

Sygn. akt **VIII Ua 35/14**

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 listopada 2014 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Mariola Szmajduch
Sędziowie:	SSO Teresa- Kalinka (spr.) SSO Maria Gawlik
Protokolant:	Justyna Jarzombek

po rozpoznaniu w dniu 13 listopada 2014r. w Gliwicach

sprawy z odwołania M. B. (1) (B.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

przy udziale zainteresowanego J. B. (B.)

o zwrot nienależnie pobranego zasiłku chorobowego i zasiłku macierzyńskiego

na skutek apelacji organu rentowego

od wyroku Sądu Rejonowego w Gliwicach

z dnia 29 maja 2014 r. **sygn. akt** VI U 95/13

1. oddala apelację;

2. zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. na rzecz M. B. (1) kwotę 60 zł (sześćdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego za drugą instancję.

(-) SSO Maria Gawlik (-) SSO Mariola Szmajduch (-) SSO Teresa Kalinka

Sędzia Przewodniczący Sędzia

Transkrypcja uzasadnienia wygłoszonego

w dniu 13 listopada 2014 r. w sprawie VIII Ua 35/14

w zakresie znaczników czasowych 00:06:27 – 00:16:02

(x_ (...)_VIII_Ua_35_14_50_ (...)_ (...)_ (...)_ (...)_X.mp4)

* * * * * początek tekstu

[**Sędzia sprawozdawca** 00:00:00.408]

Wyrokiem z dnia 29 maja 2014 roku Sąd Rejonowy w Gliwicach zmienił decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. z dnia 19 lutego 2013 roku w ten sposób, że zwolnił M. B. (2), B. z obowiązku zwrotu na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. zasiłku chorobowego i zasiłku macierzyńskiego wraz z odsetkami za okres od 21 marca 2010 roku do 16 grudnia 2010 roku w łącznej kwocie 21 tysięcy 800, przepraszam 21 tysięcy 686 złotych 89 groszy i zasądził od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych na rzecz odwołującej koszty zastępstwa procesowego. Wyrok zapadł w następującym stanie faktycznym. Odwołująca była zatrudniona u zainteresowanego J. B. w o, w okresie od 3 września 2002 roku do 2 lutego 2013 roku na podstawie umowy o pracę. W dniu 26 września 2009 roku odwołująca zawarła związek małżeński z zainteresowanym, a w dniu 8 października 2009 roku została zawarta pomiędzy nimi umowa majątkowa małżeńska na mocy, której odwołująca i zainteresowany ustanowili rozdzielność majątkową. Z powodu stanu ciąży odwołująca od 21 marca 2010 roku przebywała na zwolnieniu lekarskim i pobierała zasiłek chorobowy, a od dnia 16 lipca 2010 roku pobierała zasiłek macierzyński do dnia 2 grudnia 2010 roku. W lipcu 2012 roku przeprowadzono kontrolę u zainteresowanego przez pracowników organu rentowego i w następstwie tej kontroli w dniu 19 grudnia 2012 roku została wydana decyzja stwierdzająca, że odwołująca nie podlega obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu od dnia 1 stycznia 2010 roku i kolejną decyzją z tego samego dnia objęto odwołującą ubezpieczeniami jako osobę prowadzącą działalność gospo, osobę współpracującą przy prowadzeniu działalności gospodarczej, ale jedynie została objęta ubezpieczeniami emerytalnym, emerytalnym, rentowemu i wypadkowym. Natomiast nie objęto jej ubezpieczeniem chorobowym. Od tej decyzji ani zainteresowany, ani odwołująca nie złożyli odwołania. Zaskarżoną decyzją z dnia 19 lutego 2013 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych zobowiązał odwołującą do zwrotu nienależnie pobranego zasiłku chorobowego i zasiłku macierzyńskiego wraz z odsetkami. Zdaniem Sądu Rejonowego odwołanie zasługiwało na uwzględnienie, ponieważ nie zostały spełnione przesłanki z artykułu 84 ustęp 2 Ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych z dnia 13 października 1998 roku. Nadto Sąd Rejonowy zważył, że odwołująca nie powinna być traktowana jako osoba współpracująca przy prowadzeniu działalności gospodarczej. Od tego wyroku została wywiedziona apelacja przez organ rentowy, który zarzucił naruszenie przepisów prawa procesowego, a to artykułu 233 paragraf 1 k.p.c poprzez przekroczenie przez Sąd I instancji granic swobodnej oceny dowodów i błędne ustalenie, że w rozpoznawanej sprawie nie wystąpiły przesłanki uzasadniające żądanie przez organ rentowy od odwołującej zwrotu nienależnie pobranego świadczenia i zarzucono również naruszenie przepisów prawa materialnego, a to artykułu 84 ustawy z 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych poprzez zwolnienie odwołującej z obowiązku zwrotu na rzecz organu rentowego kwoty zasiłku chorobowego i zasiłku macierzyńskiego wraz z odsetkami od dnia 21 marca 2010 roku do dnia 16 grudnia 2010 roku. Z uzasadnienia apelacji wynika, że organ rentowy podziela ustalenia faktyczne natomiast zwrócił uwagę na to, że decyzja z dnia 19 listopada 2012 roku jest prawomocna i, i to Sąd w swoich rozważaniach pominął, a ta decyzja miała wpływ na to, że wypłacone świadczenie z tytułu choroby i macierzyństwa zostało uznane za nienależnie pobrane. Sąd II instancji zważył, co następuje. Sąd II instancji podziela i przyjmuje za własne ustalenia faktyczne Sądu I instancji oraz podziela ocenę zebranego w sprawie materiału dowodowego, z tym zastrzeżeniem, że zdaniem Sądu II instancji na obecnym etapie nie można kwestionować decyzji z dnia 19 listopada 2013 roku, bowiem ta decyzja jest prawomocna i ubezpieczona M. B. (1) winna być traktowana jako osoba współpracująca przy prowadzeniu działalności gospodarczej. Sąd Rejonowy dokonał jednak trafnej interpretacji prawa materialnego, co cyni, czyni zbyteczne ponowne przytaczanie ustaleń oraz szczegółowych rozważań zawartych w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku. Takie stanowisko zajął Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 5 listopada 1998 roku sygnatura I Pkn 339/98 i tak samo w postanowieniu z dnia 4 lipca 2012 roku sygnatura I Csk 72/12. Istota sporu w tej sprawie polega na wykładni artykułu 84 ustęp 2 Ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych. Zgodnie z tym przepisem, za kwoty nienależnie pobranych świadczeń uważa się świadczenia wypłacone mimo zaistnienia okoliczności powodujących ustanie prawa do świadczeń lub wstrzymanie ich wypłaty w całości lub w części, jeżeli osoba pobierająca świadczenie była pouczona o braku prawa do ich pobierania, jak również świadczenia przyznane lub wypłacone na podstawie nieprawdziwych zeznań lub fałszywych dokumentów albo w innych przypadkach świadomego wprowadzenia w błąd organu wypłacającego świadczenia, przez osobę pobierającą

świadczenia. Odnosząc się do artykułu 84 ustęp 2 punkt 2 stwierdzić należy, że słusznie Sąd Rejonowy przyjął, że świadczenia przyznane Pani B. nie były wypłacone na podstawie nieprawdziwych zeznań ani fałszywych dokumentów. Nie były, nie był, nie zaszedł również przypadek świadomego wprowadzenia w błąd organu wypłacającego świadczenia przez osobę pobierającą świadczenie. Sąd tutaj pragnie zwrócić uwagę na treść wyroku Sądu Najwyższego w sprawie II Uk 53/07 z dnia 5 października 2007 roku, w którym to wyroku Sąd zajął stanowisko, że nie jest zakazana zmiana ubezpieczenia z tytułu współpracy przy prowadzeniu pozarolniczej działalności gospodarczej na ubezpieczenie z tytułu umowy o pracę. Celem zawarcia umowy o pracę pomiędzy stronami w tej sprawie było również realizowanie stosunku pracy, a intencją stron nie było obejście prawa w celu uzyskania świadczeń z ubezpieczenia społecznego. Decydująca tutaj była wola stron. Pani B. chciała być zatrudniona u Pana B. na podstawie umowy o pracę i organ rentowy nie mógł zmienić zgodnej woli stron i przyjąć, że jest ona osobą współpracującą. Dlatego też Sąd uznał, że tutaj nikt świadomie nie wprowadził w błąd organu rentowego, poprzez zgłoszenie Pani M. B. (1) do ubezpieczenia od dnia 1 października 2010 roku w pełnym wymiarze czasu pracy, jako pracownikami. Odnosząc się natomiast do punktu pierwszego, to kwotą i nienależnie pobranym świadczeniem jest świadczenie wypłacone mimo zaistnienia okoliczności powodujących ustanie prawa do świadczeń lub wstrzymanie ich wypłaty w całości. I taka przesłanka się ziściła, ale ona ziściła się dopiero w momencie prawomocności decyzji z dnia 19 listopada 2013 roku. I było to w tym, od tego dnia było to świadczenie nienależnie wypłacone, co wcale nie oznacza, że było to świadczenie nienależnie pobrane. Ponieważ świadczenie nienależnie pobrane jest wtedy, jeżeli osoba pobierająca świadczenie była pouczona o braku prawa do pobierania. Pani M. B. (1) nie została pouczona przed rokiem 2010, że pobiera świadczenie nienależne. W związku, z czym to świadczenie, chociaż nienależnie wypłacone wobec prawomocności decyzji z dnia 19 listopada 2012 roku nie było świadczeniem nienależnie pobranym i w związku z tym apelację organu rentowego oddalono. O kosztach orzeczono na podstawie artykułu 98 i następnych...

Przepisywanie.pl SERWER - Automatyzacja Przepisywania Nagrań

Zatwierdzono transkrypcję dnia 27 listopada 2014 r.